

58
Wm. 200
1200

87
Buz pesuni
27.6.1952

Бир песан'и
дівчина

Brez pesmi in govora

Brez pesmi in govornjst

Grebe:

Boštunik, premijer kmet

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Božar, njegov hiš-odstojnik

Faulst & kmeti na razumu, senorchi in grobjevke, klopi in dekle.

Božarje se vsi obzira leta 1870 do 1873 v Bačah in ob Bačnem jeziku.

Pongrac, kmetar.

Hošat, glavarik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Hošat, njegov hiš-odstojnik

Edaj mus r. hōgōdo pēpē
gōjū hōdo jōjūm vēcē;
Gūbi jōjū hōdo vēcē tī pī nās,
jējū in pē vēcēdū pī rēs.

Laude Gōu Salobūm
" dūm et pōbūm
in hūmīs et cāntīs.

Quantū pōtes, tantūm aude:
Chūs major omni laude,
Nō laudare sūfficit.

Thraciēs - nētyne

38/11 42

3

Prolejanje.

V. Pačalo na dan cerkvenega žemanja ali pomenja. Na vani pred gostilno dodeluje po cerkvenemu oporilu. Pred gostilno dva mizi s stoli.

1. prizor.

(Ob dalcu čuje petje pri blagoslovu zedujega evangelije protestantske procesije
"Hajmlejni, tele prânimo...", na to zvonchi ministrantov in bogoslohi steli
potem pa zvonchi iz cerkvenega stolpe. Tunc (med zvonjenjem) petje, lange
lingere, in brucenica gode. Tve pe teke, da ne mudi gosnjajke ne
pobu.)

Feyan in Franc.

Franc: Maša je že v bogju. Te procesija gre.

Feyan: Tudi čas bodo pri cerkvi.

Franc: Ta čas pa pojdi na eur čisov.

Feyan: Prem bar le cerkvi, da ne zamudim fajništva.

Franc: Sej jih ne bo. No pojdi. Mi mi ne odlašaj, leho diti po čisali in po
pratah.

Feyan: Paar samu zavodi župniške sem prišel v Pače, da mi ne bo treba na
Lito, pa jih ne bi hotel zamuditi. Te leto sem sem jim dolžan, da
jih poprosim, naj me še malo počakajo.

Franc: Te bodo tudi tak. Mi pa stopis potem do njih.

Feyan: Bi se marel... mi, mi, jaz grem.

Franc (za potegne za rokar): Nikar se ne pui. Ja sem jaz hujil. Sem dober
oparil rary, Poljehn. Gams se je dober obmrel...

Feyan: Te spet? Franc, ali se mi ne bojiš?

Franc: Koga pa? (Ja se cuden potegne za rokar) No le pojdi. Pofajništva
boste je prunyi spravila.

2. prizor

Prijnja, skijca.

Skijca (je stopila na prag gostilne). O, vidra! Bog ga daj. Pojdite na čisov.

Ferjan (nego pogleda kjer in brez besede odide.)

3. prizor.

Franz, Mojca.

Franz (hiti se k Ferjanu): No, glej ga, kam pa gre?

Mojca: Ferjan, Ferjan! Pojdi na čisto! (Gleda za njim.) Zaradi mene ne gre sem.

Franz: Se je že prej branil.

Mojca: Zaradi mene, zaradi mene.

Franz: Naj mi rečeš, da danes pomagaj pri Fernu. - Ves, mima! Pa naj imam
mim pekel, da bom jaz plešal.

Mojca: Zaradi mene ne gre sem. Pa hej, mimam jaz za to?

Franz: Ti nič.

Mojca: Po priroki me porabi. Kam je šel?

Franz: Najmislila je pravit, naj bi se ne pričela, ko me more plešati pogrebat.

Mojca: Ferjanec! Tra mojih oblačih se žveti od samih rok. Oh, tako mi
je hudo rdečo, bedar plemenitost, da se mi smeli posveti naš oče
biti fisti, hi ga je pogled iz pojatne hiše.

Franz: Taki tvoj pa se ženine smrt. To je še dobro, da je dobil pri knezu to
službo.

Mojca (vzdih): No, ribič na izaru. Smili se mi.

Franz: Ni Bog re hej, res

Mojca: Oh, to je kraj! Ah, naš stari pa njegov denar. - No, pa ti pojdi
not.

Franz: Taki to, da danes ti pomagajo tu se reševaj.

Mojca: Oh, Fernu je boljša čara prišel očetu na misel, naj pristane za
reševaj pomagat, da se mi obljubi.

Franz: Fernu je svet za odroč. Vsi so se rešili doje na to. Na zadnje
boi se Fernu

Mojca (za se šepetaje): Oh, hej, no!

Franz: Bom pa zplečrat prišel.

Mojca: Ah, de sem na glas padla? Taki potrebne pa se tudi misel.

Franz: Tunc, to je mislim. bice se, reue, de bi bili tebi za to.

Serjca: Jaz in oca prav za dva. Kermine ito dolgo me po njihoreu, to pa ne
prijde. Licer pa ne verjamem, da bi imeli oca take misli.

Franz: Ai jih mogole niso imeli, jsem jih je pa Fern pačel v glavo.

Serjca: Ne verjamem.

Franz: O, jaz pa. (Zlohi procesije so polegane utihle.) Zato in pa pride puzogot.

Serjca: Pranganje je že v kraju. Zolej bo priburilo vse sem. Pojdi, če ne, se
do župe ne boš prišel. (Gre v hišo.)

Franz: Ferjanu morem doliti. (Volide, ojačja)

4. prizor.

Fern in natakarica Ania

Ania: (primem na tavi šlofa rino, osemicu z nagelirami in požmarinoma.)

Fern (je njo): Le glej, da bi me prav, hehe se spodobijo za konto.

Ania: Brn je. (Volide)

Fern (Anie v roko): Anja, Anja!

5. prizor.

Fern, Anja.

Anja (stopi na prag): Kaj je?

Fern: Ti je malo pranje pri belmarci, da me bo hej marobe.

Anja: Hehe pa de jaz?

Fern: No, tebe.

Anja: Ta mi prda bebe se hehine gotu obaude. Kar kisa naj jih komandirira

Fern: Pa, da kene me hej gojebit qui zapiroranjem.

Anja: Kar prožite mu! (Volide v hišo.)

6. prizor.

Fern, Hojzeta.

Hojzeta (se puziblje pijan in z risolnim glasom govori sam s seboj): Hehe, hehe, hehe!

(Hoče v gostilno in se zlepi v Ferne): Hoop.

Fern: Kam je Hojzeta? Kam?

Hojzeta: Hehe, hehe... Kam? V taberno ker je semerj.

Fern: Ga simaš je zdej dorofj.

Hojzeli: Dorofj, dorofj! Kde ga quari, da ga je dorofj! Premalo ga je, premalo.

Fern: Tamu pijeli spet, bo ne boš je.

Hojzeli: Tamu? Saj sem bil slava! Kware, kware! Tja pa sem doma jaz, ha?

Kaj je šla po Trave! Tja pa sem jaz slava? (Sli v hišo.)

Fern: Tamu pijdi, slava. Mi niholi nič prides, hedar prides table v go tabeno.

Hojzeli: Saj se Trjane, kware, kware, finstovega pibica, isčene.

Fern: Ni ga mi tukaj.

Hojzeli: Kware šiti! Kware, kware! Videl sem ga, bo ste šla z enim perbšicom
shupj r ras. Kware šiti, mura. (Sli v hišo.)

Fern: Kaj pa mu pricas?

Hojzeli: Kugi naj ga, danes je penney.

Fern: Mi tebi?

Hojzeli: ebeni je!

Fern: Čemu pa. To bi povzročilo vodo nositi v jezuro. Je pa spet.

Hojzeli: On ima plajbo.

Fern: Saj ni jo pusti ti imel pri željnicci. bo vime je tako dobi šrode vled
kebe in forjga zapravljane.

Hojzeli: Kware, kware! Šrode, šrode! Jaz jo simam zaradi njige, jaj.

Fern: Ti, ti, ga da behino. Ti si voj, kaj? sam zapul, nje gore je pa šla,
ker je muel plačati za te, pijance.

Hojzeli: Pijance, pijance! Kware, kware! bd hod pa si ti zredil voj rany, ha?
Mi ne od pijancev? In hudi tekele pol mugi bajte je tle mati. (Ga
pune v trčub.) On mi je Ljzgo preozal.

Fern: Lusti Ljzgo pri mior. Le leto je v grobu in se ne daš mior.

Hojzeli: In di ne bom, dokler me bo en prander. - Leto naj ga zdej buji, da
bom pili, bo je penney. Kware, kware! (Sli v hišo.)

Fern: Na prjdeli not, me. Se zminaj ji bil pretepa, hedar ni bil pijan.

Hojzeli: Saj se danes pusti! Pa Trjane in pristi s peresijo v Stebue. Se
mugi šiti tepeni.

7. prizor

Prijatelj, zgodbi, fantje v kante, Vasa, Ferjan, Franc, Hval, Holčiček,

(Bodici prigodek na čelu kante in se pritožijo mehanu v huj: To je hanečči
hanečči, zaigrojo za ples. Kar je mladine, vse plase, drugi stoji ob strani
in gledajo. To je ples hanečči, stopi juvi fant k Ferju.)

I. fant: Čakaj, juvi noš zaigro. Kante je prišla in je bila pred eno madojo zglikane.
Ferju: Tak je.

I. fant: En je tudi plešane.

Ferju: Je plešane.

I. fant: En je tudi zapito, kar me danes je jutri do polnoči.

Ferju: Jutri do polnoči. (Slen de pokr.)

(Fantje zavrishejo, ne bo in en ples, toda različen od prejšnjega, in jas
hratek? Po plesu, stopijo v skupino in zapoje: Lubur je v nigrad.)

Franc in Ferjan (ste med tem stopile iz ozadja in fantje ju opazijo)

I. fant: Bog vaju primni. Kar le name. Vate, tu pijte. (Jima muči pipice)

Ferjan: On je lakot.

I. fant: Pa si pusti.

Ferjan: Jaz sem odorec in nimen je med vas.

I. fant: Odorec je deset fantov. Lij! To. Jurijem noš očak, ki je baski patien

Ferjan (vzame bozane): Na zdravje! (Pije)

I. fant: Lada je ti eno ureji Ferjan.

Ferjan: Vendar ne morem, Lij nimen fant.

Ulici: Frmaš pa faute dame. - V zibeljiki.

Ferjan: Laj ravnaj se to se ne prodobi, de si preperel.

Ferju: K bar vzelnim jo. Pobjinim, da odorec buoli nimen od mudi.

Ulici fantov: Pročur tchi, bekar Ferju, ki je šele petdeset.

I. fant: No, Ferjan, le de!

Ferjan: Ne morem, ne.

Fantje: Takaj pa ne?

Fejau (poje) [Ve te virtue letas moje so pajzale pe strane
mi mir dunge pustile, ke pise in tegare.]

Kri ← { Tri, bi, bi, [bi holdajst holdiam] (3 hrih)
" " " [" " " "] (2 hrih) holdiam.

Fejau: Ho oholi zasnučani se, zagledani obočiči.
bet moje ^{hrih} ženskice, bi ni je nič na svete. - Tri (betni ženej!)
[Ho je hrih tuga peji, doji Fejau ob strani. Trone doji le njemu
ni ga z gesto roči, moj gre ž njim i gostihno, kar odhlaye. Mledina
se je quizarila na duge ples i pešim:]

Ples.

[Moj oča so djali, bla mări te au hrišis,
pa ga hriam pohaji, doji ha pe mäs.]

Ples.

Hoci le hodite ze duarje moje.
Mam domo in na peči tri pragne mäsje.

Ples.

Tahr bom pajor, de bom ženskje quetar,
bom pe i pehel prisov, bom pa glodije vbor.] i. f. d.

Ples.

I fant: Tahr, zdaj je pa ze dopolne pri hriju. Ho je pramo najedbi, bom pe
rešje i pesmici žičeti. Bog vam požagnej osen shupaj.
(Neheteri grejo i gostihno, dunge odidejo. Fern i hriš, Kojzale ze njim.)

i. quiza.

Trone, Fejau, Hriš, Holičiči

Hriš (je res čas zapisovet i noster, Holičiču): Lepe so naše hrišice pesmi. (Spasi
noster i žep.)

Holičič (je res čas fotografiral ples in shupino pri petju, praprdje apard):
E quiza hrišarist, i pesmici lepe so. Tuti mi viki imamo lepe:
He domor, mui, hde domor mui - - - E, naša ženskje - ma vlad,
Boste videti, slike bodo hriame. Ponemam jih i peji, ho se pesmici i

Prager pe kaviar și țigăni. Sur!

Hoșch: O, peznau vâse pesme în vîră albedule. Mi pînă pînă pe beki al'bu da, mîșigile vâsle pînă.

Holich: Zareșje, zareșje. Tăhli « cîmă tîdun, în pînă sîmă cîs, jîh ne, pînă.

Hoșch: Le pînă mi pînă na ta pînă hîj' în ta dîh hîjeli. Vîră jîh se dîjîm se vedea pînă: Tăm vîră, hîj' pînă se glau, hîj' pînă sîmă dîh' se hîjeli.

Holich: Pror, pror! Pînă se tîdun se pînă în pînă năh' jîh se beki instrument.

Hoșch: Vi pînă?

Holich: Jîh? Sur! Hîj' pe mîșigile? Tîh!

Hoșch: Tîh?

Holich: Tîdun, harmonikă în hîj'ir. Tăm pînă se pînă dîh, se hîj' pe dîmăle, dîh dîmăle pe pînă mîșigile. Se, Tăm se dîh pînă - se, pe sîmă tîdun.

Hoșch: Tăh pe pînă orhîj' năh' hîj'ir pînă în jîh pînă. Tăm jîh pînă vîrăle în jîdeli, se vîră jîh vîră...

Holich: Pror, pror! Tîdun!

Hoșch: Tîh se tîdun se pînă pînă în pînă, hîj' jîh pînă în pînă se tîh.

Holich: A, jîjîr! Vi ste sîmăle dîh pînă hîj'ir, se se pînă mîșigile. - Na se se na se pînă, se?

Hoșch: Pe pînă! (bîdeli: jîdun)

9. pînă.

Pînă pe Hîj'ir în Holich.

Pror: Ce jîh vîră itî năh' pe tîdun se dîh mîdun.

Pror: Nîh se mi se jîh.

Pror: Tăm pe tîdun pînă, se se hîj'ir hîj'ir. (Tîj'ir hîj'ir) hîj'ir! hîj'ir! Tăm hîj'ir na! (Tăh hîj'ir pînă hîj'ir) Tăm jîh!

Ferjan (princele): Marana gledati, da prideru buncu damos. Miže je saune zatonu. 10.
Franc: Boj je sel. Saj je mudelje.

10. prizor
Prejnuje, Vica.

Vica (prijemu dva nische piva in postavi na mizo): Ali ne grete na jut?

Ferjan: Proa bar tukaj. Tre prati pimesi, eno pa v popis.

Vica: Pom. (bedide)

11. prizor
Prejnuje brez Vica.

Ferjan: Prate?

Franc: Saj je penney. - Nihar ne bodeh tek, Ferjan! Mi ti povoj, da bi jiz gledel,
vnu. Pa je to mi jhti. Francu, ves, vnu. Kadar bi ti smel, bi pa
ti.

12. prizor
Prejnuje, Zafa, Winkler in Fouca, za njimi Joshi.

Zafa (priide z Winklerjem in Fouco): Vidva pa her tle? Rajet, rajet pa na Eisarr.

Winkler in Fouca (grete - hris.)

Joshi (je prišel bojeje za njimi in obtoji v zadnje pa gleda.)

Prejnuje brez Winklerja in Fouca.

Fouca: Ena sprasgovca, Zafa?

Zafa: Pa jada. Liza videl?

Fouca: Zideli, cara ga vidim hoditi k nam.

Zafa: Ali hodi, pa hodi, to miš tacega mi.

Fouca: Her hupi nej go gopod, hi vnu.

Zafa: Linc pa, vnu. Zafa slujba, pozanjuj.

Fouca: Dobro je pri oddale.

Zafa: Koga?

Fouca: Fouca! shenda ne hodi k tebi.

Zafa: To je dalec, ali pa mi hodi. Gopodce je gopodce. Kto se je zameel
navj?

#412

Franz (zgodbe Joha): Oho, ali ti jo je speljal gospodca Franco, kaj?

Joha: Da, in videl. Tuncar sime, kaj hoče?

Franz: La pri has gostil?

Joha: Hej je prišema?

Franz: Jaz ne bi.

Joha: Hej je prišema?

Franz: Taj mu ene, da jile bo gostil.

Joha: Ja, on je mironajši.

Franz: Ti je preagor. Ali ne reš, kaj praviš?

Joha: Hej?

Franz: Ta isiholi se ni an pagor pri anij jartemaj ipar. Če bi tak, isiholi ne bi prišel do deklete.

Joha (mignje z rameni)

Franz: Ali ni je isiholi hedej hile or vas pri nji?

Joha: Nake.

Franz: Thako je nej bi potem mogle pade simeti, če ni hedej isiholi.

Joha (spet mignje z rameni)

Franz: Tras pojdi k nji, je potem jo krinji. Pri le videl, hej girana bi je hedej.

Joha: Ahistis?

Franz: Thak gostil pri je videl.

Joha: He sime je pouge.

Franz: Thak ni ti premizel. Folej je pojdi k tabernu, je se delej, hedej da ti nie ni je njo.

Joha: Ahistis?

Franz: La fajst pajaj--

Joha: A, z njo?

Franz: L dngomni, de bo ajfvalas.

Joha: Potem bo pa jigne na me.

Franc: Kar potem ga oprijeta. Tuhoj zadeluji, pa naj tuhoj pusti.

Lepa: Tudi prav.

14. prizor

Prejanež, Hise.

Hise (prinese dva kufarčka s priblaskom in postavi ju na (preto) pred Frjano in Franc.

To si pa ubagel v papir. (Ta Francu nehy geritige - papir.) Kar pokličeta. (obide)

15. prizor

Prejanež brez Hise

Lepa: Uu, quete!

Franc: Kar pridi pa jela so ti ne gospodovo rajtingo. Midva jela ne vsojo.

Lepa: Heber hdo more. (obide - hise) #

16. prizor

Prejanež brez Lepa potem ubihey.

Ubihy (komično prazničen z religioznim soptam za bliskom od galske, kjeri nehy časa.

Franc: Vpami! (Pričnete oba jiti. Ladi opazi ubihije.) O, genim! Le kusti prisel?

Ubihy: Pstebenisko precejjo. Ja, hje pa mene manjke...

Franc: Potem, hje je hej deklica in moret.

Ubihy: To, to! Kar vlijo za mano, da se jela komaj ubranim.

Franc: Koliho jela pa imas zalej.

Ubihy (paje): [Fes man pa ljubee tri, hje je zaceti,
ove hi so garbane, ktiro je vzeti?

Franc (paje, toda bolj parlandu): So mar bogate ove?

Ubihy (paje): Ana me boluje, ova karsode.

brej me jopico drobnu ne barde.

Franc (leha prej): Pa tero bsi njar?

Ubihy (paje): Vzel sam pa hje ano, listo te uvajai,

pa me so bogate vsolej najrajai. [Zariske in obide v hise]

Frjano: Tomu u gledi.

Franc: Le mu je. Fina pa tudi vsoje tegare. Tobi so mu zgledi lami, hje ar

jeuile ze selo govora oblag. Kaj pa, pri soljah zastuji, pa vsi.
 Fejtan: Je vrag sam. Da bi bil jaz sam, mi je prav morda max zgubljene do-
 mairja in to kraj. Tudi bi jo pratu, Drog se, hram.
 Franc: Morda ne sagoj, Fejtan. Kaj je toje pri tebi in se bi tudi, tako drugače prišlo ---
 Fejtan: Tudi je videl njela.
 Franc: Prožite, dohler fantice ne odrasate. Lica pa se se lahko kaj ohne.
 Fejtan: Pri meni se je že obento za zmiraj.

17. prizor.

Prejane brez obhajja, Hojzale.

Hojzale (se prižiga v kuc): Hare, hare! (goji) [Bum je horjau, žhauje pa rodo prijam,
 baka pa hruje, ki nica umjam.
 (Henyak ot. i.) Moirica truce se, žhauje se nista se.
 Tako se hej histinge misticira se.]

(zagleda vitela dno in pristopi): Ah, prate! Prate. Ohhajau parer pa
 berač, pa prate. (buc se ne zmenite zanj!) Mi mi ne plisita?
 Prate, prate! Al ste tako mabel, za pa se meni hupita. Vidra imeta
 denar, ker lahko zastujite, jaz sem pa -- hare, hare --

Franc: Ti si pa hura, ja, imas prav.

Hojzale: Jaz sem -- jaz. Ti si pa parbir.

Franc: Hej si pehal? (da Fejtanu zaritah) Za Hejo!

Hojzale: Kar sem pehal, sem pehal. (Fejtanu) Ti si pa tat. Lojz si mi
 uhedat, da je morda potam pri tebi trpeti pa umet. Tat!

Fejtan (vstane): Hode Franc. Prodi hej! (vohde.)

Franc (skriči poklici, zgrebi Hojzale): Ti probajem, hej sem in, hde je
 tat, ti pijanec, ti merrammi. (Pa nje ne tla in bi je p. njem.)
 Tako pa je ohedat Fejana, ha? Lajbri pa se zmizjel? (Se bi p.
 njem.)

Hojzale: Pomagajte, pomagajte. kbit me so.

Franc: Lelo ihode, lenih.

Hojzale: Parbir, parbir!

18. prizor

Franc, Hojzela, bdrtnik.

bdrtnik (priide od ograde): No, no, kaj pa je to? Pretep na penunji ni je dragodurna. (Hoji.)

Klize, da vidite, kaj je grobi. Potegne France stran.) Kaj pa prinese France?

France: Kar marame, če mi niholi nimu pred njima. (Spusti Hojzela.)

Hojzela (se prilepi ris): Le pričej, kaj ti je pohajen.

France: Hej, hej, brs ti hazal? L'oe premeto pil tepen.

Hojzela: Pecinshriht Villach - pa nič drugače. Tjst sam, ki pri pa plečal.

bdrtnik: Tonne prjdi Hojzela, prjaneu nemarni.

Hojzela: Tonne? Kam pa? Lej ste mi ris' hejzo prodali. Hej pa sem se danu?

Sintar, parerici sintar. Srinje, prjaneu.

France (klize v hris) hris, hris, plečam. (Hoji v refo.)

bdrtnik: Le pod haretel te bane deli. (Odide v hris.)

Hojzela: Kamar hrisete, sintar, sintar.

19. prizor

Hojzela, Limeh.

Limeh (od greda): Telo je sintar?

Hojzela: Ja, te! (Kaze na meto, kamur je vrt bdrtnik.) bdrtnik, svinje prjaneu.

Limeh: Hej pa si teta porcljan?

Hojzela: Oni parbise me je materfal sle na tleh.

Limeh: Kteri?

Hojzela: Parbise.

20. prizor.

Prejinja, France

France (hris i to nimu, pa je čud zgodnji besedo, obitoji): Kar gimi, če hrisi biti se čudet tepen.

Hojzela (zda v ravnou Limeh): Hrisli, da se te hej brijim. Hrisli, da se te, hrisi....

France (hoji k njemu in mu nameri): Le! (Potem Limehu): Tober

dare, gospod očebrnile pa z Bogom (belide)

2. prizor.

Prejuna's prej France.

Hojzeli (gucje za njim bolj potihem): Le četaj me kenečije! Partije!

Trinck: Mlajšej jeyin?

Hojzeli: Tolej pa misem?

Trinck: Pusti, ga baw pa jaz kugil dures. (Pre-hiso.)

Hojzeli: Khare, hare -- prebleti falot, le četaj me - partije! (belide + hiso.)

(bglavne grabe za ples.)

Lartur.

Frugo dejanje.

Ob. Bashem jezaru. Na dnu hribe, hja stanje Fyau na hri regje hajje
z gancham, hja je hja s hja. Pred Fefinir hajje mize s hja, pred
Fyauor stopnice h hribe mize. Vseje pogled na jezaro in Fyau.

A. quize

Neja (same) potam Berth.

Neja (sedi na stopnicah pred hribo in pelete ali siva, poleg sebe ima hribe me-
grajen z belimi hribo, ali pa zibbi, behar da hja s vjeji rpi otok. Poje):

[Vite mlinar, ojte mlinar, te mlinar pod krancau.

On pa mize, on pa mize, on mize Fyauancau.

Seve, Seve, Seve Seve, od jubele de mize.

One mize, one ^{mize} mize Fyauancau inets!]

Berth (stopi od zadaj k vjeji): Tober dan, Neja. Hja, lepo pojje.

Neja. Pozdej. Haj pa je novega?

Berth: O, mize, mize. (Sedi hribo na stopnicah) Je Fyau dore?

Neja: Mize na jzaro mize biti. Je haj zanj?

Berth: Oshabita so rachej narvisti zoreli pib.

Neja: Hja felle haj porem.

Berth: Pom je sam. Se ne mudi. (Prenar) Haj pa prines?

Neja: Saj risti. Tole.

Berth: Mi se ne pri narvisti?

Neja: Haj pa porem. Mi naj Fyauanca pamega pristin z moj hribo
otoki. Saj je moj brest.

Berth: Je je per. Hja haj zminaj je se ne pri otete pame

Neja: Hja haj mize. Haj haj se. Hja mize hribo mize.

Berth: Mize si pojje poje porem, behar hja?

Haj: Saj mize fuj, Feli se mize, behar da ste mize, hja je mize rada. (Prime
zibbi) Nat ga mize zante, dore se rpi. Vdrtuhori hante gajje
h mize pa zbuditi, h hribo pibiti sem (behar na Fyau hajje) mize
nat. (Vdrtuhori)

Bertl (primu ze zibeljki): Teloj ti zamagaw. Tje ze imas ta reuce?

Mefa: E ze jzi na portelji a kienuri (beduente zibeljki, a hiso.)

L. prijev.

Bedruik, Zefa.

Bedruik (zide z Zefa): Nben me pidi takas. Taj ocaih pa misi bla taku prapetue.

Zefa: Har z glave si izbij taku manye, si ze dact star, jaz pa tucti. Se pozlej, kashini obooci ze stoji pred mame.

Bedruik: Hej to! Se praz pa mislom si tudi kerelja, Zefa.

Zefa: Nben me smeti z notenim dedcem oparke. Je ze to dact, har je bilo, Enu sem pristujala, ne pa tuka mi. (Vdane hisoa, mte.)

Bedruik: Taj ne mislim tako pesno.

Zefa: Verjamem, da me pesno. Har malo ze spaz. Da te se pram siri, har si ze tako star, da me magorayas, pa zdej uredi popoldnete.

Bedruik: Bom pa drevi prisel. Mi ze bom har v penihu pricakel, da se zmaoci.

Zefa: Nac! Mi res hej je to, nisc. Ne ps ducem si ne ps moci, ne pri souem si ne pri luni, pri tam pa se najmanj. Ti prinsci de, dec, bebien si. Torej ti bo le oci izhopeli, ho bo stopil na vod, nji dan pred njo.

Bedruik: La mi svoj brante nzi, brante.

Zefa: Tje ze imam cas. Tle ti dam toj most pa ze mui fustem; hi ar zepni ne pascihu. (Hoji v hiso in primere glinast na, ali ze le sem podceh na jennem in mu ze da.) Jaz bom ze priprave masjino, da mi trube obzari od fudli.

Bedruik: Bom ze nazaj prisel, pa malo brante gobaraj se cas. Redi bistega saca pod Lavenihorim bujem, hi se mi folikohak sanje od njoa.

Zefa: Babc pa sac pa ne vem hej se me ti pojti po glavi. Je prav res tako, baka pravi: Tu hoci Bog mraa smeti, more har staremu dedcu zeno ozati. - Pojdi, pojdi! Gledaj se zezini.

14.
kolturnike. Potem je potem mogoč' prišel. (vstane.)
Zefi: Levede pri prišel k mogoč'ni. (Lama.) To dvede bratarni, tcho je svet, mogoč'
je se zmiraj ovek sedem naplanih gachor mogoč' gannet. (Zefi-hiio.)

3. prizor.

Meje, Bertl.

Meja (z Bertloma iz hiše): Ali ne gannet, Bertl. Tcho je pa amew.

Bertl: Ej, reu, zahaj. Tcho ti je zmiral glavo, da ne reš, kcho te imma per pad in
ti je dober hio. Ali jaz ti govorim, se hiole se pri, se pravoicamo ne pro,
mislis.

Meja: Tcho je pravoicamo. Tcho je se dober drugo chet, legiti mi bogatilo, jaz pa
mimo ne to, ne pro.

Bertl: To je pam reu in jilo imma tudi ne gannet.

Meja: No vidis, hio priu se jilo.

Bertl: Vstajet mogoč' glavo, da pri to mogoč' je tudi pri

Meja: Ne.

Bertl: Da pri. Tcho zapucha tcho podrl hio ogor na leor in davor in tudi
je reu, hio.

Meja: Tcho ne pri opavil per mogoč'. Pri mogoč' je ne, da reš.

Bertl: Da hio drugo. Tcho mamo pri priu, je mamo, zapravim, hio
pravim. (vstane hio k mogoč') Meja, ne pri tcho!

Meja: Tcho reu, je je.

Bertl: Vstane drugo hio?

Meja: Ali?

Bertl: Potem je reu. Tcho je mamo ne jezi, se pri hio mamo.

Meja: Pri tcho je je, hio hio. Tcho je, se imma opavim, hio je, per je te
in je mogoč'.

Bertl: A, tcho. No, mamo Meja, je hio hio je zlo. (vstane)

Meja: Ali mogoč'. (Zefi-hiio.)

4. prizor.

Zavladar potem Zefi.

Laudar (prišlo, pogledal na hišni štampilj obloži hišo, drugi k vrhovi Lofine hiše in zabljuje v nebo): 18.

Mi ni nihogar dajna?

Lofa (v hišo): Lani ja. Kdo pa je?

Laudar: Pridite malo sem.

Lofa: Hoj. (prišlo po pridelku na prag) Vi ste. Hoj ja moreja.

Laudar: Vi ste bili v naslednjem z Winkleyjem pri Lani?

Lofa: Ja.

Laudar: Tedaj veste, kdo je napadel in pobil?

Lofa: Več jih je bilo.

Laudar: Ali ste jih poznali?

Lofa: Eni knji so bili.

Laudar: Tudi ne veste od kod.

Lofa: Nala. Ho prej, ker je bilo ljudi od vseh krajov pri godaškem prstu vsem.

Laudar: Ali niste bili tudi Franc pa Ferman zastonj.

Lofa: Nala.

Laudar: Torej veste?

Lofa: Dobro.

Laudar: Lani ste pa bili?

Lofa: Po masi sem jih videla.

Laudar: Kje pa ste videli?

Lofa: Lani pred hišo.

Laudar: Ali niste bili tudi v hiši ali na prstu.

Lofa: Tu moj del mogoče, ali jaz sem ju videla samo po masi
pri mizi pred hišo.

Laudar: Ali tudi ne veste, kdo je prvi napadel Winkleyja?

Lofa: Nala.

Laudar: Saj ste bili z njim skupaj in vasa hčerka.

Lofa: Kdorkoli sta rasla s Lani pristoje prišlo, ki so ga smeli
na tleh potem pra pa nile v hišo pa domov.

Laudar (je zapisoval): Tudi je prihodovan, pa nobeden ni ne

Neja: To se fudi. Mi ne bo dolgo.

Meta: Kaj, če pa se v Fuzam pomejste se bo enako govorilo, če bo treba. Pa mi ne, ali pa, Fuzam pogledati.

Neja: Fehvalim.

Meta: Pa hax kaj za zfo.

Neja: Mi njeke. (Gue + hisa.)

b. puzar

Meta, Lefa.

Lefa (prineva iz svoje hiše jidada in pijace in razpisce na mizi): Oglejjo, Meta.

Meta: Lema fudi malo priske pogledati.

Lefa: Li kaj jejeva?

Meta: Mi, parno jejeva niseva...

Lefa: Pogovite bi se precej malo, da ne. (Metri hzene meste.) bedatuhor!
Kar zani ga, se ne bo mi pogleda prineva qui masjani. (J'roheje hro hanka) Pa puzizni.

Meta: Kaj pa bedatuh gnele, da masjinaru, bo niseva mi grable. (Vipe in je.)

Lefa: Mi se njeplacis. (Razpisce po mizi.)

Meta: Pa jiro to malo hmanadi ras?

Lefa: Lema je dele eboje oparib, on me je pa prant, naj puzagau, da eboje me li' prave zannodile qui delu. Poje pozne rohu, rohrast.

Meta: Poznam, poznam. (Vipe) Hrohet (poglonej Lefa, quilege se je.

Lefa: Mi hroet se enaga?

Meta: Provari, hro pijane. (Lpari hroet + jeje hroet.) Lema Lefa.

Lefa: Le hax gus?

Meta: Hroet se mi, hroet se mi ree tcho me marcu, hroet se mi ree tcho. Mi, pa prano. (bedatuh)

Lefa: Pa dohe razimaj se ti!

Meta: Pa tebi fudi! (bedatuh)

f. puzar.

Lefa, bedatuh, eboje, grabljevi in grabljevi med njimi Fuzam in Fohet, France, Fuzam

Kai (qu'pays) [Togredic' u tehujšim nete pa ore polje fliva se.
 Ani huj' ajžo ani huj' vajo, ani pe žed' vajo,
 Poletu - tehujšij hici pa ore po krasnikih fliva se.
 Ani huj' vajo, ani huj' vajo, ani pe v' p'eduje ogijo.
 Jeruni de glit dežuje pa vendar pover fliva se.
 Ani huj' vajo, ani huj' vajo, ani pa žakle morijo.
 M' pe žuni v' tehujšim moraji, tedaj ore posre midela je.
 Ani huj' vajo, ani huj' vajo ani pe d'lae drhajo.] (Hujših st. 20).
 (Ked potjeu ste v'ogee in Zefe razdelili jed in p'p'et. Tedaj ore je in
 p'ije. Porcelti si po d'lae, le v'ednikh redi qui miji pred Zefim
 h'io.)

5/12

v'ednikh (Zefi): Kej pe je žander hatel?
 Zefe: Oh, zaredi medelje.
 Johes (ki v'edi b'la Touca in jo je zeljubljiva pogledoval, se uzmerni): Kej pe?
 Zefe (pe p'p'etijor pogleda): Finas mar steb rest?
 Fautje (pe mijiyo.) Kerasas!
 v'ednikh: Kej pe zaredi medelje.
 Zefe: Ker pe natli Winkleyi, ti razbojnik!
 Fautje (se p'p'etijor): M' je mogoče h'omu hudo? - P'zre, kdo ga je?
 Johes: Jaz ne.
 Fautje: V'ednik, de ti ne. - M' h'udi ne.
 Zefe: Kej pe je h'omu st'at. M' je h'obe t'epsti ga?
 Johes: V'as d'ele nej m' pri gohoju.
 Fautje: To, to, Johes. Finas prae.
 Johes: M' ni pes? - M' ni pes, Touca?
 Touca (v'edregi): Oh, h'ej no! (Ja p'ume.)
 v'ednikh (p'p'etijor Zefi): P'jedi malo rum. (Kaje ne h'io.)
 Zefe: Kej?
 v'ednikh: M' h'ij' si ved govoril s tabo (Zefi. h'io.)

Šišej:

Tralala, tralala - mi pa mi! -

Jes pa moj gozdek grediti me murem
dollicaten u maro odlicvati murem.

Jes pa moj lula, lula lula, lula, lula, lula, lula

Jes pa moj lula lula, lula lula, lula, lula, lula } (obznenje)

One pa moj lula lula, lula lula lula lula

Zbar

France:

Ta pijanost je nemarnost, pa zapelja vrtuša.

Je mojje, puebie zapeljela, roje mojja, mledge.

Gravre sem ga jez lepo, od lumpyje ozeni vooo.

Al on me pa mi slivo - v taberni le je vooo.

Tu sem pohar, bar sramu, potlej sem rajžala drugam.

bu sil je z dolgor hejjo k cihajinajem na rajjo.

Šišej:

Jaz bi red cihajina bir pa polie kape nemam.

Polie kape bi je dobil, al pucelac se nemam

Zbar:

Si dralala, ti dralala i.t.d. ✓

1. fant:

Jes ti avo diero sem, hi ti bo pucelac deles.

Šišej:

Jes jo pa poljubil prim, oh bo se bo pucelac.

Zbar:

Si dralala, ti dralala i.t.d. - Haldjani!] (Kernjeh str 4)

Eden izmed grebljencev (polaje harmoniki, ki je je ravel mofje shisto.) Mi jih vidite?

Vi:

Harmonie! - Le zadolajcno! - Hider predur pucelaj oie.

France:

Oh šišej, hehe lepo goji. Jaz bi te huj ozela, če bi me hotel.

Puga:

Deji, beji, pohjajje.

France:

Doljaj gar al dol. Hlaie sime peke.

Šišej:

Hlaie se plaie.

(Polke ze ples. Tu se urti se fokei vlec prar murem
Tomec oboli, šišej je pogrebit kralj puv.)

9. prizor.

Prijatelj, baskinik in Lefa.

Edistnik (maka z robari): Selet, selet. Lej jik puveljine, zdej je hujjo, leker

Grubjeri in grubjerke, Tance, Jolec. (odloži, od brde se grej quili.)
belatnik (za njimi.)

10. prizor

Lefa, Abhej

Lefa: Miti me pojdes grabiti, kaj si marjinel z njimi. (Popravljaj.)

Abhej: Lani en bozave, pa si to je bil la miš.

Lefa: Pa bi se rāt, ho so tehe zaobrne zaveu.

Abhej: Lato de se bodo marčevale z mano.

Lefa: To je me.

Abhej: Mene teho neumeu. Le neu. Pa najee, si se hrčijo. (belajo.)

Lefa: Kam pa gde?

Abhej: Mo. Lani teho je cel dan zamudil steni poljanu, zdej pa se prav
miso bile. To preči jeni gōh potem pri belolu prodar, pa si en
prehej so mi ga deli povah.

Lefa: Mo včel, si imas prečo.

Abhej: Te dovolj, si mnam preči. - Pa preču Lefa.

Lefa: Lani. (Pravi hio.)

Abhej: Ladi hej Steben! Mo, preču, (belate).

11. prizor

Najee, Najee.

Najee: Pa zabrochim, dehej.

Najee: Mo meduo.

Najee: Le hej quidi.

Najee: Pa bi, ho me pa Fijau postanu gledat.

Najee: Le to je marčevale grāni.

Najee: Hej mareu jaz ze to, da je teho quisto. To ti mi je hudo. Pa jemoj si!

Najee: Mare je teho biti boji. volja.

Najee: Či ti me bili mās oče tehi! Takler so, so pač mi garprodar.

Najee: Lani. Le enheh, zabrochim, dehej.

24.
Feyan: Oet ge ze lep, aenzels teghs ze ma nyem, se, so te pegeneli iz veltore
hise nis rodne zemlje.

Koich: Tas?

Feyan: Ikene, mene z jeus in olerhi pa se moji, venter zaren. Zena jerd galoti
cornale na puzdu, midre z venter pa pre ile z okrochi iz rodne hise, tu
sem, hje mi je del knez slujbo.

Koich: Zabantur. Hje ge je potem vas dom?

Feyan (grye) [Amor criez izaro - umar, criez binajinco
daim ge desgi dom z moji zibelko,
cier je me zibeli manice moje
nie prepereli hjeji heja.
Hise ocine, moje manice]

He jeus se myhen bir sem bir der vech,
sem rei bati beke perem pel.
Fdey na minvati je, nie rec per ne fann,
ber ni rec myj lyubi drogi dom.]

Zakur.

Lepa: Toba, tebe! Lešine pa? Ti si budila, ti si hris mena meji raitel. - Kari pui od 21.
maje bogte! (Pa june de zletine me pade odra) Takoj jinte gram i Poljak le
srednji opicak. Če se trebe buni njele adorbite, ali se moteye, ali se
abas! Kake, takole ne se budci perno hvalje me danu ocljati pod nogami.
(Vcljate v hris, hjer pa njevane oknu, oknujemeu na odra zafari hris.)

Winkler (glase za njo, zmaje z glavo in odide.)

4. prizor

Franz (poznaje.)

(Vot daleci se baje fronte me vasi):

Pozem.

[Toba reder fuba dable, ali si je naspale se?

Jaz in mae misem spale, reu hjer janyore me te.

Klek hrisu je pto, ho se pocije pto,

so se pocije misimile, misimile je re.

(Lue v Lefineu oknu njevane)

Franz (pade in gre brez besede v hris, hjer staneje Feyan.)

Pozem.

Lecor gor po ganchu jiranga s rojenimi klani

Klek hrisu je pto, ho se pocije pto,

so se pocije misimile, misimile je re.

5. prizor

Feyan, Lefa.

Feyan (pade iz hris in hris odprti mate Lefine hris, ho se me odper, probake, Ker se tehy
miche me oglasi, probake se zembet.)

Lefa (odpru oknu): Hjer pa je?

Feyan (atopi le oknu): Kibar me zameri. Te deziro, hjer me?

Lefa: Ti si Feyan. Hjer pa je?

Feyan: Te mati je teho zbolel. Če bi quiste pogledat, pravim.

Lefa: Hjer, hjer.

Laudan: V hribu procvet.

Fejvan: Prosim, le. Lani, obišče sinavce prudi bolnega.

Laudan: Le me bode vas (Kuda mi bode + hiša.)

9. prizor.

Bertl, Hojzeta, Zefa (+ hiša)

Hojzeta (pristopi k Bertlu): To je nob. Zdej' jsem ne morda.

Bertl: Zubi se, da te ne vidi, ho je pripešja. (Hojzeta se skrije, Bertl vstane
k Lavinijem, ohnu si diha. Luc negame). Tance, Tance, odpr. Tance!
(Ohnu se odpre in Zefa postane oblije Bertl ni zapre okna okoli.)

Zefa: Le ⁱⁿ je je obledel, petelin petelinasto.

Bertl (u ohre vrede. Hojzeta pristopi in se mu smejè obdobjajno.)

10. prizor.

Bertl, Hojzeta, Franc, Zandayr.

Zandayr (pripešja uhljenega. Franc je Fejvanova hiša.)

Franc (vidi Bertla in Hojzeta): No Hojzeta, vstane ho žganje, ho si me prodal,
hehni jndej. (Ga odradeja.)

Hojzeta: Videl naju je.

Bertl: Hoj je je potem, naj bo zapet par let. Zgleda se njemu. (Vstane.)

Hojzeta (je njemu): Razmis, Bertl, razmis jemu (Vstane za njim.)

11. prizor.

Johes potem Zefa.

Johes (priproje od najpotne strani): [Holherbarti k dečli zaidam,
vnelj ana druges per nji' vajdam.
Jes se tega ne shijim,
rajši dečro zapustim.]

(za se) Tudi je je, ga mnogi bann je jaz preozel. V nedeji je zidobit, kar je iskal.
Franc je rehol: Vras gijedi! Sem ga vrel. (Ga k Lavinijem ohnu, postopi
se pumnisje, se praski za nrami.) Tisarna, prete Agete + vzbovstorem
hrižu, ti mi pomagaj! (Ga vstane k Lavinijem ohnu in diha). Tance,

Tanca! - bl moje presjube Tanca!

35.

Scena:

[Moje ljubee mi je poito parrara,
moj pridane nrovoj h nroj r ves.

Prar prôaci gotihame pesti,
me pahrer polliceti jo.

Moje ljubee so p postelje vohela
ze grejdine gledet so sle:

by brich bi nroj, oj pčj ai bi prodit,
da te ni bôle teh dolgo nrovoj.]

(Therijak st. 12)

To je me ne nroj dedej' nancôrti ni jo pchli, da ro jo peli pui
veshoj'e (Que rjet h ohnu). Tanca! (Tike rjet.) Tanca!

Lafa (odpne okno, nroce jo osvetli): A bi si Jokei! Ti jimat nennunni, bla
seu le jaj. (bu se nrochani) Li se rane nrochod? - Tanca tamle
soji v kamri.

Jokei: A tam?

Lafa: Tam, tam. Har tam pchlej' pui nroce ohnu. (Zapre okno)

Jokei: Dorn se tam. (Que h drngam ohnu nro hbe). Tanca, Tanca.

Scena pahrer na rari prar slizav:

[Pjajv histe steyie, in jo rrochih pôle,

zeloj za pahrer gnuvoje ni zelene trave i/d.]

Laster

7/12.42.

8/10. 1890

Betele dijauje.

Remota. Lep, omu dau, oenjamet daci ritarali.

1. priiza.

Lepa, chojce, Tonar

Tonara (suti na abeliche pod stogim oknom in sira hale. Poleg nje siva zibba.)

Lepa in chojce (suti pri mizi, na beteti lezi pa suti zlozene harte, iz beteti Lefa, pa-
rohuje chojce.)

Lepa: Heba golozim, lezate, jemine in morete shupaj pa ljubezav zasre. Tonaraj
pomeci, chojce.

chojce (je sivi oblehi): Hej naj si pomecilo?

Lepa: Pa preta se tudi zmiraj mce shup tebe.

chojce: Preca? Keksina naj mchi pr?

Lepa: Ah! Mleda, si bogata pa pesafina, da je haj. Ti tebe me pr ishute mce, haj
pa naj druge picejo.

chojce: Te si pila bogatost per mce.

Lepa: Enim je, enim pa tudi ne, heba pride.

chojce (se obuce misli): Lica pa me rem, ce harte per uganejo.

Lepa: Tvo je tebe postariti varje, potem pa uganejo. Heba dozebeujsi
tudi le tahel pomega, bedar postaris vno me pr, de pr pomegelo.

chojce: Ne rem.

Lepa: Kar pomecilo, heba se ugande pri tojine vctu. Jay rem mce zmiraj
pravile, da z sacam mce me pr, heba ste sac pa fajmister (haje na harte)
zmiraj shupaj pride. Tvo pr je se zmiraj bils, heba pride fajmister
do saca, pa sac zibba, ce pride fajmister do bolushe, je sharo tisto, he,
hne, ce pride pomec - mce. Te pa pride fajmister to jemine mce me
vctu, heba je shupaj pri teli, pa pomeci parohs.

chojce: Preji, leji! Od bod pa?

Lepa: Jay tudi paroha bar Mize leji, vctu. Tvo tebe haje. Pri tojine vctu se
je pomecilo, heba je hajalo.

27.
Kajica: Zali bog, da voliti baba in si mislo deli dajoredeti. Lohko bi bili živel v se drug
vel pek. Pa se ta pramata! Lohko med ljudi ne upam.

Zefa: Kaj ti misliš mi hira. On je verjet, da je god Lavamihorim hujšam sac ocl
kurishki ali francoski to pavor, pa je vel bogat. Ta se je hujš leho meordus po
del in pedet nary, je pes Endur najimato. No, pa kaj seš? Kaj se ore nary
me ne pretu. (Vstane harte in jih mēsa.) ✓

Kajica: Vd histega manicnega duc so pljvati hie in ocl dan so bili slabie. Zde
seu same za ore. Po huiš se je marajane, za dingo se me. Zde je bom
macle opradjetu me safti pama. Noh, pa delo gaunte r najam, da bom
hajje dodjati.

Zefa (polji harte pred kajico): Pizelignu.

Kajica (se brani): Kaj je za - -

Zefa: Pizelignu! Tihet mame piti, potam oclje.

Kajica (pizeligne.)

Zefa: Bore se videlo, kaj pueho zdej. (Vstane harte in miže) Se so ngehale,
da so Feyamov polie umal. (Vstane delje.)

3. prizor

Feyamov, Johie.

Povsem:

Johie (vstoji k Fonci, gje): [Ja pa aus hejjeu insam, da mas dri isgi najhram.

Me kaj mi pomaže te hejjeu drage

Lo nobi prelivam hej sam.

Fonci:

Lo nobi prebiraš hej sam.

Johie:

Vhivoci fervojje insam, r betereu bēse insam.

Paklepe žviježje, se lepiš ppaoljati.

Haj muce, he jole shōam hej sam.

Fonci:

Haj muce, he jole shōam hej sam.

Johie:

Pi hivi pa gartale insam, tam nobi pa iōice mām.

Paklepe oclje in glehtus olōjje.

Haj muce, he jole roham hej sam

Tance: Hej muce, ho jo! robaš' hi' sam.

Johi: An postelje kudi imam, hetu jaz der zro steinam.
Okol' se pbešam, po postelji srctam.

Hej muce, ho spim v njej hi' sam.

Tance: Hej muce, ho spim v njej hi' sam.

Johi: An ležiš pa zdej revdeš imam, da me bom dolgo reš sam.

Zdej mam jaz nerecto, (objame Tance) oh ljubici zrecto.

Potem bom rešer ki' ne bom sam.

Tance: Potem boš rešer ki' ne boš sam.] (Scheinigg str. 303.)

Johi (goroi): Ne bom reš sam, ne. Bom že bar hijs, ho imare tebegele
fletnege potica (Gleda v zibko in ziblje) Aja, aja, aja!

Tance: Nikar ne trahinaj ga, da se ne pogradi.

Johi: Samu malo, (ga gleda) Pa je mibej bolan.

Tance: Zdrav, heko, ribe.

Johi: Sam se misli, hej se meti zedujš' pebli, da je malo preggodej na
prot prišel.

Tance: No, ne!

Johi: Hej pa jaz revu. Jaz reš, da se ne pagnusem ne take peči.

Tance (ga pogleda): Kelo se pa že, ali ne?

Johi: Heh?

Tance: No, naj je troj.

Johi: A ho, No ho pa že ho. Oh Tance, ho boš v fletur! (Ziblje) Aja aja!

Tance: Nikar ne ziblji!

Johi: Jaz je moj.

Tance: Ga boš pa ti zibel pnušci, in ne bo ogel brez tega.

Johi: Ga se bom, ga se bom (primemo) da boš ti lajpe ogles. (Gleda oboka)

Lefa: No vidis. Samu iste, samu malo drugace, se boji. Zdej ita se
jevinu in nerecto par shupaj. Zaoren gerke se mela hijs. To ga
meni, da bo primela ovtore smrt rešer. Samu prej se bo pa se

Siman: Bereda, Zefa. Enu piismo od notarije iz Beljake. (Zi de piismo)

Zefa: Ali, celo od notarije? (Vekne piismo v nedrže)

Siman: Pa ze Feyana ze en teden nasim kudi piismo, pa ze ne morem
dobiti k pohamu. Mi si nam ga dela, da ga ne bom prisljel nazaj. Po
sternogelnu je vrelto od friste iz Rojche. (Zi de piismo.) Pa ci ke mami,
dej nam ga se danes.

Zefa: Zoj, huj, ko bo prisel.

Siman: Pa pricur, Zefa! (vdiče)

Zefa: Hehur.

4. prizor.

Pojinji brez Simana.

Zefa (vzame piismo iz nedrže, odpre in čita): Gospod Wundler iz Wiener Stadt-a
je zaljtel pri meni za vas neki denar in vas rabim, da ga prebuc do
nete v moji pisarni. - Notar Echulj. (Za se) Se je se vjel gospod
Wundler in plačal, čeprav je odneul pete. (Lpavi piismo v nedrže)

Fance (priče druge ogle): Ali je Siman za nas kej prišel?

Zefa: Za Feyana tale. Not denar ne okus. Če mene ne pi lič, ga nam
to ogle, ko pride. (Gre hini)

5. prizor.

Fance, Abhej.

Abhej: O, Fance, Bog te primi. (Jo stiske za pram.)

Fance: Abhej, kam ga pram?

Abhej: karstuhovi Fanci sem prišel nove cobje, je za stebniške Hajjovice
pelle, in si ogle se myjovr vodo s seboj in stopil k Zefi pobarat, da
si kej rentera za to, ker jo nam vodo priprav. Ja, to se boleznice
vreda, ha. Mi pa (zagoje):

[Nai hujie boleznice,
da takor boli,
hebur chrivna gubezem
qui nen mi stli.]

(Lehering 149)

Fance: O, Abhej, Abhej, ti si flaten! (zagoje) [Ti serpantiš kukur,

kakim pojis lepo.

Ti tek pojis lepo

de mi zmotiš oči.

(Lohcimij, 162)

Arhej: Zmotim se zmotim (poje). [Cum se miheu quab tir

cum se janéer simor

cum se le hejim dehtetum

pod hajnére bodor.]

Tanca: ehene me mihe, ga je simam. (poje) [koj soej je pe ločan,

reudar je par starjam.

Loče me, mihe me,

ljubiti zme.]

(Lohcimij, 164)

(Ples)

b. pizme.

Lohcimij, Lohcimij

Lohcimij: Glej, glej, glej, ziranike.

Arhej: Vas isceem.

Lohcimij: A tebele?

Arhej: Jas. - Plebenike Kojjinec mi je dele upigoro ta pizpato vodo isceoj, de
bi mu hej reutali za to.

Lohcimij: Žu se je simas?

Arhej (vse po jeziku): Jajis, ehajis, glajis je him. Cum se je havi pristismit, de je prist.
(kce havi stekle iz jape.) Se mi je zolob, de mehej hehje, cum se miheh,
de je asas. Hej se po zolaj?

Lohcimij: Mo. Se kuhet jo pri marel primeti.

Arhej: Bim itek hmelu upet prist. Loj se me mudi; se po fojimiske mior ude
pili. Lohcimij maram se havi iti, simam se mehej saftor. Lohcimij, Lohcimij se
bi fudi Tanca. Bora se drugje se cur. (bode.)

Tanca: Bora, bora, Lohcimij, Arhej: (Je le gibhi ni upet sira.)

Lohcimij: Lohcimij.

7. prizor.

Prizorje brez kihuja, Ferjan.

Ferjan (priide z ribiško puščavo in odloži predmete). Tober dane, Zofa. Ali se mirna si videla danes.

Zofa: Drog se dej. Pimen je pustil pisimo za te. (Chu da pisimo) Prari da te je ves tečen isec, je pustil za menci. (Stopi proti gobbi)

Ferjan (je nedeja pripravit, odpre pisimo in čita, potem): No, se tega mi je manyhelo.

Zofa: Stej pa?

Ferjan: bb službo sem.

Zofa: bb službo? Zakej?

Ferjan: Pisej iz Rojshes, da me odpuščajo, ker sem imel zveze s Francem in hebre, da sem mu pomagel pri jazi.

Zofa: Loj misli.

Ferjan: Nisam va. Se zmislej sem se svarit. - Pa najbr se jo! (vableni mudi in stopi v hišo.)

8. prizor.

Prizorje brez Ferjana, Mojca, Jokec

Mojca: Sedaj res, Jokec, da ham se jace.

Jokec: Vem.

Mojca: Ti si kaj ogy praskli, menci nio mar, da me bo ogetiv. Taj poznaš se. sede.

Jokec: Vem, vem. Taj sem roje zataknit. (Gu h zobbi in zoblje) Ajr, hutor! Ajr, hutor.

Tanca: Pusti, Jokec! Le bo naradil.

Jokec: skelo ga pa suaram. (Gleda v okrove)

Mojca (vleče h mizi): skelo naj sedam. Tega barvike sem se je odhizale, de bo mela kajje.

Zofa: Ferjana se deli iz službe.

Mojca: Ah, sedaj?

Leza: Karuher je dobil pismo.

Leza: Hej pa po zolaj?

Leza: Hej jaz sem.

Leza: Hej pa pravi?

Leza: Ali drugace mi rekel hehe, pa naj bo se to.

Leza: Lahaj pa?

Leza: Tareti France, da ite delele pokor - pokor.

Leza: Sej se se mi ne ve, kaj je s Francem. Se ni bil prijen.

Leza: Hej pa potem hojijo?

b. prizor.

Prijinji, Neja.

Neja (s očerjavim na polni):

Leza (Lezi polihem): To se bo ustavilo. b. pod pa ti, Neja?

Neja: b. obzira. Pri tebi v trolah sem pomagala očerjavim slame, jutri
prijemam pa svet. Sem prilepav pogledat, in Fejau hej' pokor.
Luje pa de sem malo shujam, pogreje pa potem sam.

f. prizor.

Prijinji, Fejau.

Fejau (je prišel iz hiše belih praj, da je strel priletni (bucala): b. je bar je
dosti kuhaneje. (Se vija pismo) Ah, beri.

Neja (iste, potem): E, prile meber, in to? Hej pa zolaj?

Fejau: Hej pa vnos fantu.

Neja: Pri tebi je ostel do jutri.

Fejau: Naj bar ostane pa ti fudi. Sej te bo retele.

Neja: Hehe misliš?

Fejau: Jaz bom maral za kuhano pa prile, lehe kaje.

d. prizor.

Prijinji, Bertl.

Bertl: Tober dan. Ah, naj ni buhej, Fejau. To res, lehe je s tabo!

Fejau: Tam. Karuher sem dobil pismo.

Bertl: To pred tednom, so to pisali iz Rojke.

Ferjan: Teks dobro ves!

Bertl: V štirinajstih dneh pride novi ribe in mne bosta huda prazna.

Neja: Se mi zdi, kot imam prste rane.

Bertl: Teks je zaulezano od ochebnistve in se mame zgoriti, včer se bo huda izprognila s pravejšo arduije.

Ferjan: Ne bo treba.

Bertl: Tanes je sam gospod ochebnik kuje; obogica pride ožjem.

chojca: Ferjan, mislar ne kuje ribe, pa sem pojdi, da ti nebej proum.

Ferjan (pristopi): Aha?

chojca: Ti z elijo in fantomimate dacti prouture v moši kuzji, če hočeš.

Ferjan: kšeram prouture nebej zaelujati. Teks samu živel?

chojca: Jaz se ne mislim sama objeti s kmetijo, čemu? Če vama je stvar, pride li za mojaje, Neja se za gospodinjjo. Po bo hudi bolih pedlo, bebror pri firsiku, ali ga se reč.

Neja (se obrne chojca): Ali res, chojca, ali res?

chojca: Teksar proum. Se se ne samo kujele meniti, premislite in jufu pridelite proudat.

9. prizor.

Prijonji, Zimeh, Pongracla.

Zimeh: Kar sem z murej stopite in sami nam proujte o prout mame. Vidite, kaj je tukaj.

Bertl (se ustavi, ze se): Pongracla!

Zimeh (Bertlu): Ali poznaš to kuje? (Bertl ne odgovori) Pa upam hčer poznaš, ne?

Pongracla: To dobro me pozna, pa Tadeico hudi, ali mar ne? Lada se je za hčer obrati, ki sime se eno nastimamo me Hribro, te polk. Tve nam je dobro, jaz sem se žinjara, bebror fajn gospod je, ko je govnil, bebror hči vigan dohtar. (Zimehu) Ja, gospod fer,

hultar, bo je zagar je, bo me tebe reverise, hi jo ne dobi mogel je on
eno, ali jo puzane ali je črne.

Limeh: Ali plinil?

Pougradi: Jaz pojdem na rih tajin, je naj je zapel ali bar hročeje. Nisi je objubil je.
hau, zdej si bil je hamej, da bi bil Turk, da bi mogel on rjet, bar
jot je rjavit v nekrečo.

10. prizor

Prejina, France

France (proje) [Kadar je na pravnico hrem
an lize zelav probiic hani diem
jed' hi hure parate man,
da se odloca ne bo prave]

Va (zabudeno) France!

Neje (mu sedi naproti): France, France! (Ja objime.)

France: Dobro dan, vsam rhuja. Nali man! (Berlne) France je tole. (shu
propelje eno obeg nise.)

Berle: Le picelej, je dobi, bar ti je.

Feyan (pleme med Berlne): Hej, hej? Noli bo dobi! (Kameri nany, si premoiti)
Ne vedne teke hute, da bi je vrel.

Limeh (stopi k France): Ste pravi?

France: Jaaa! Aepor ste me mislii porodite. (Tu berite.)

Limeh (bere, ptem.) Mi prda je zaledovaje! Tvoj pravi.

France: Pravi. Mi zdej bom je tute hujil, hi so me nagnanili. Nj se
piti pochurijo mela gispreja.

Limeh: France, ce priste postuisti, vam nehej poram.

France: Le.

Limeh: Vas bor reeli?

France: Nici ne peem, si me nihar ne porite z beedo. Sem bil je
dosti zaprt.

Limeh: Ne razumete me. Govorim odhito! Mi bi pedi hrodi me bor?

Peto dejanje.

Velika ura pri belokrinu z vohodi na stari in steni. Tudi droge ali koga ohen
s pogledom na jezgo. Tu je kmetič - bogato mrejino, da ne pri pogled
priča s plezotanjem. Je na stare cunje.

1. prizor

Feyan, Mojca, Nija, hlapci, dekle, stari, teta, cheta, Jurček.

(Vrh mize sedijo prarabci kmetiči, kmetiči in mletarji in
lijo kmetiči molitve po gredi)

Vic: Bog nam pomagaj te dar, ki smo jih prejeli po našem gozdu
Jezusu Kristusu, amen. Vamenu beite in sonce in vsi. Tudi, amen.
Tehle (otročji in odnajo prarabci, hlapci tudi odnajo. Nija prarabi in odnajo.)

2. prizor

Prizori pri hlapcih, in dekle in Nija.

Stari: Pa je her dober roj, Mojca po očelori smrti

Teta: Dobro, dobro. Taki sinete vse lepo.

Mojca: Pa mi dote mrejiga dote pri tam. Feyan po Nija jo tako peljete.

Stari: Pao, pao.

Teta: Se je pa mi Bog zapustil, da in dote ta dva o pami.

Mojca: Tame si je ne mogla, ker se prej vse oči skamandirali.

Teta: Pa tehne, flebnege potice sinete.

Mojca (pusti Jurčka, ki se je igral ob hlapci, ne holena): Pa je po naš prabici
Jurček. Tako je sinam pade, heker si pit moj

Feyan: Gaj jo sinu peje, heker mene.

Teta: Pao je, ho mi mame jo je po dubaj dobil.

cheta: Pa tako dober, da si bolji ne mogel.

Teta: Olovch obaie, Bog se odme.

Stari: Če je mamele tako peiti, je po hudi tako svet prišlo, da je pao. - Oh, ho
vse se najedli, da je hej. cheta stopimo ven, ho je tako lepo. (Vstane)

Feyan: Le. (Tudi otane) Pojdite pogledite našo zebico.

Metka: Lenny je pa samo pukeho pistu?

Teta: Pa ne eno za zmiraj le ne bo mogle biti same.

dujca: Saj minem. Paha hica naj je.

Teta: Vas je ja. Ampak zmiraj, da bo le gospodaj tute le hini.

dujca: Saj je, da si polnega želebi no minem.

Metka: Prodem je Lenny, prodem, ga zna vse quas prijeti v roke.

Teta: Ne pečem. Je pa vendarle to majar, pa nek gospodar. Dames ali žubri pristi ga gre. Stej potem? Je tute imisliti ne vse.

Metka: Sed pa ne bo, ne. Ste pa naj se mu se tute godi, beku lubej. Pa polica imca. Ne more je tute pristi bihoholi.

Teta: Polica si je ali je imoles.

Metka: To je hudi le plagi.

Teta: Saj si smarem, dujca, si sama ris, lebo ti je najbolj prar.

dujca: Lada je tute prar, beku je. Potem bo pa je Bogdel.

Teta: Pri je tute izbrals, da bo prar. Dams bo glaj, da pijance ne bo.

dujca (se smeje): Ne bo, ne. Vidim, beku huije samej druge z njimi.

4. prizor.

Prijenje, Metka

Metka: Lada se pa je leku mela prijen do prah. (Pade.)

Teta: Pa gade! Dordj je dele pred prijenu, potem pa priidemo semuaji se me minem.

Metka: Parteljni se se oame pa dno zelo prajimali.

Teta: To je bo! Har stoji se prajica v milih. Dams prari dve ite se nje shujaj.

dujca: Nihar tute ne prolite, tete, v pora se prajale.

5. prizor

Prijenje, Lene, Lenny.

Lene: To je žetica, da si je vnelje prajaleti. Pa bo beku utrajine z dam, le je bolj tute prate. E, pri vas leku delete. Lene in sveja dordj, prar dordj, se ne parnem. Dams si praveje zmirne pa eno prajoo obek! To bo zordjine pri bekuhuhu.

Aljoša: Ti se zmiraj, pidi načinjate, švic.

Aljoša: To mi nišče ravne. Mi mari nimam prar? To plovishi pod gar drži. Tje pa naj se pidi zarot, al me ne pmetiš?

Zbani:

Franc:

[~~Jy mnam za živeti, bodi stam betni hoče.~~

~~Puz kameta ne preta živeti mi mogče:~~

~~čez go pidi pa ocheti!~~

~~Kasholi živi, ne pmet pidi-~~

~~Puz kameta ne preta živeti mi mogče]~~

(Schauzz 355)

b. puzar.

Pufinje, Franc.

Franc: Broj ga dej, mame shupj.

Ti: Broj dej, Franc.

Franc: Malo pmenje mame piti. (Ta Aljoša veliki betanti, mame) Ne, to je ze avbuh, nobaj pa se pidi.

Aljoša: To je problem, Franc! Zaboliam.

Franc (de Aljoša betantega ogleda, ali moje): Piti pa pmenje, bo se ze drugimi mi ne pveda.

Aljoša: Naj ves! Zaboliam. Brum je amile pmet.

Franc: Tje pa je Turček?

Puzar: Lamej nelpi.

Franc: Br pa pričel. (Teme nely zaritje ne okus.)

Aljoša: Škoda pa tibi misre miš dele smenje.

Franc: Mi je ze mchels drugi tchija del, da ze miholi misre pivaševot.

Aljoša: Teshinje pa kaj?

Franc: Bgan.

Aljoša: Ne si vedela. Pa ti ja miso ochbuh pimentu mame pmet, bo se tchi zolbunje po nje?

Franc: To je pmet.

Aljoša: Tje pa?

Franca: Jaz se ženim.

Maja: Pa ja ne? (Vitane)

Ljuba: Od kdaj pa?

Ljuba: Ljarsima.

Feta: Le bar, le bar!

Maja: Hej! Je prvič, ko si zminjal kaj o garu.

Pojem:

Vsi:

[Hej je adur gnujnu, je v zeknu zelenju,
je zelenica siva, mura sivi doma.
Le okeetue crivlje dno kmetu obuje,
al poltj je pislajo kuzi madluge.]

Franca:

Le bom baros ta pata kol purgermartra
bom baros se dovro, čij najmetičajm me.
Kroveti obajor bom pastane dva.
Lamirskih je baros ora pite oba.] (Obhajam Majo in ji gorati.)

(gorati) Taki je sin nič drugače!

Maja (zmenedene): Pa bar kaj?

Franca: Buj! Hej danes me, kmetu pa.

Feyan: Heh! Je to?

Franca: Heh! Zminjal, ar prvič danes prvič okeetue na penney. Pače ni so pehli,
de bom od zeleni naprej, ko se gaga začne jaz imet modzestor nad ruen
porijeni kulej. Na majo meito je pite drugi. Le tako sluzi se je
lehter ojeuim.

Maja: Hej! Je to pite.

Franca: Gile boji pite delat, pa si red, in mui dam delarico. Taki, zdej vidite
qui moisi kajji bo ženitoranje in vas je danes porabim.

Maja (se odhaja): Hej! Je pa tamni heh, pa majo je jaz eno peim. Jaz sivaam pa
ženimo je tebe, kuzi.

Maja: Heh.

Maja: Heh, res. In si red napisan sem, naj te pobaram, heh misli.

nasile karščike pesmi; heko jele pije te, pisano. (De Ferjanu hujšico)

Ferjan: Zahvalim.

Hošč: Kujiga pije te po svetu in karščike pesem bo slavile našo lepoto danes in v prihodnosti.

Ferjan: Lohi pa pije te eno gospodaru na čast.

Pesem:

Ferjan: [Prste je ljubezno vrgel.

Pesem: Tve se veseli.

Vsi: Te tičice lepo pije, ker se vrgel je veselo.

Ferjan: Prste je tudi buhorec

Pesem: Pa dobne tičice

Vsi: Ona se tudi veseli, ker se buhorec zeleni.

Ferjan: Phejanič vsi gledi

Pesem: in dobne žigoli

Vsi: Ona je čisto lepa žamila, huj vsi smehi je naš ženo.

Ferjan: Prste se tudi vrtelice

Pesem: te dobne tičice

Vsi: Ona se tudi veseli, la' te pije je sveto.

Ferjan: Tavi pa vir' žigoljajo

Pesem: zoti pa naš gredo

Vsi: Prste hode pliščijo, z oči pa porje taci.

Ferjan: Ne potreb je črke ti-

Pesem: teh starih prjatec duci!

Vsi: [Pa podaljša prjatec groba je tudi je zelena.] (Priloge II, 71)

Hošč: In se mebi. Gospod Holiček mi je pridelal lep album stla, hi jo je napravil tu, moj je dan vsem, Ferjanu. (kupi album)

Ferjan (vzame): Lepo zahvalim. Prste mu tabo (chojce) To je pa prjatec.

(Odpre in pokaže). Vidis hulej soe midre z gospodaru. To je lep spomin.

chojce: Sedite, gospod mi potažite danes pri nas.

Štášt: Lebo prejem sem, da sem spet med nami; vsi dobri ljudje. Taki protivolje in
odpristega, se durtinu pri vas po dolgi odsotnosti v tuzini. (Sede.)

Štášt (prijemu prijateljstva in mu naloži): Pozdrav.

Štášt: Na vaše želje! (Vstane.)

Vsi: Ne želje!

13. prizor.

Prijatelj, gospod, ibihez in tujec.

(Videti u bryzi gospod, ki se približuje obli in bolj. Tudi se nastajaj odpu.)

ibihez: Taki zdej sem se aprail. Ta gospod^{er} me je najelo najjile pripelem sem.
Na in tle smr. Gospod se najin z maršam spremljati, hujjim gospod
plakati vrtick piva. - Ta ne boste misliti, da se gospod meni ne
sark, ki sem radorec danes.

Tujec: Dobro dan, dobri ljudje!

Vsi: Bog daj!

Tujec: Čudite se, kaj me, da pridem, huj človek, neporodljiv, le rane. Pa se miha
ne čudite in podužite moji zgodbo.

Fajam: Čudite gospoda.

Tujec in Štášt (vleče)

14. prizor.

Tujec: Vsi, kol pitdant pelje od tega, ki sem parat na babilu kranjske živine. Injo mudi je
alegiti. Pefihin in je kranche mudi lebo, da se je hincij zominjim. Kone aristo so
ozeli v tej hiši se partingr. Kranche sem se narodil in parat domai, kakor bi bil
njih~~o~~ otrok. Danes ste vi drugi kuhij - mende je kuhij pod. Vsi hez je bilo z mano
behet je se god panom. (Vsi in tite shikate glavi). In teho sem parat in prepe
och pami, ki sem se jile mende od odraslih. Nekaj dne pa pride tuj gospod
mimo mene, ne da bi ga bil opazil in ~~pri~~ opicai, vija sem. To sem mu
povedel, da sem kranjski parta in da nimam no staisa, ne žlehte, me
vpaša, če hoče ito z njim po pratu. Po pratu, sem si mislil, to mudi bi
hajo. Inmij sem si želel vleteti vni svet tam je Lepo in je tohianu. Pa
hej rane bane, ga opicai. Prode je kranjske glavi. Ti je mudi izoleti
in poteti kaj mnogo reč, behe parta ne kinetih. Zaidel sem se tamen

¶ Tlev, wa ze tchrest pels, ze n' zdej' pashuine, ri ze pumegajte.

Pocem:

[Kmar criez izars - - -] (ze banicani peshni).

Index:

hva midlar migu misli bti hej drugoga, leku partu, pozneje se blyee tu
samu.

Šura: En ste šli g' njemu.

Furje: Hogoord se je z gospodarjem...

Šura (vzro, čuje): Hozjem dedejemu.

Furje: ... hi je bil, leku sem ogledel v zelih letih, dober mež in me odpoljel
s seboj boluhubovi, po mi deli napravit' novo obleko in mi deli ne
pobebno za me pot. En tebe pra šla na Laško in potane na Samiko,
hja sem se misl pelja in godbe, da sem si s tana slejil svoj hunk. Zatoj
pa je prišla pozne juem svojega žoljence in ja zame je tu. Lahrepent
sem po hja svojega rajotca, po jizem ab heterem sem parcel in pre
peret, mehtoj pa po permi, hi je poje to ljudstvo in hi odmeva od
te sepe zamlje. Zelenica roje zolej, sem slej, poje in prišči hej
hroj obliše žalosti in pise. (Totam) Laki bodite pozdravljeni potam.
si ovit, hi je me reciti v tej hui, hi ar pred vam je prepereti
„Kmar, križ izar“.

Šura (čuje h' njemu): Da ga misle Stefan?

Furje: Stefan, Stefan.

Šura: Histro pra vendar čujej parle in čujej pale. Jaz sem pa Peter, hi sem
bil tehet pri Fossarju za pastirja.

Furje: Peter? O, zolej se spominjam. Pozdravljen, Peter! Vendar se zdene stariš! Po
zdravljen! Mi si si gogoodar tukaj.

Šura: To pa me. Gogoodarje ga tebe, čujej!

Furje (čujej): Pozdravljen! (Zi de pohs)

Čujej: Gogoodar primi!

Šura: Gogoodar to pa Furje, tebe! Vnebtem ja sam grejeli.

Čujej: Hej? Mi per?

Čujej: Pas, res. Hnele si rotit na najemu obet. Kar dobro se prepeare
in zloji hehe sepe rejme.

Abel: Mi res, Feyan?

Feyan: Des, res!

Abel: Mi res, Franc?

Franc: Des, no!

Abel: To ga pe hoster.

Franc: Pe se ze naju z abajr. Da posrec ab ename aprail.

Abel: Za roju judi?

Franc: Tudi, kudi

Abel: Kdaj ga ste se zgoravili?

Franc: Tanes, ko je semenuj.

Abel: Samozbete!

Franc: Mi hočeš delati ti ga naju v ročice naravnost mene.

Abel: Bi je.

Franc: Sej znaš.

Abel: Znam je, namo dja pa beko.

Franc: V moji delavnici in z mojim orodjem.

Abel: To ga misim roju s posiljanjem.

Franc: Ti bom je jaz pomagel. To Prince skrajši, vol tam ga po mori z abajr in ferencu.

Abel: O čestega, ko to ga mekej! - Tudi je porta ozela, ona dva je porta ozela! Jaz ga judi močim biti sam. Franc, zdej bom izvajal ord, che, nič ne pobije in mamu ineti gopodine. Mi me zameš?

Franc: Zdej ga me? Kar narediva!

Abel: Je že naredi! Juhu! Zdej ga eno polko!

(Gleda zaigrajo polko. Vse pleše, naju abete in tujca.)

• Lektor.

M/12 43 od 9^h